

אַבְדָּנוֹת

פְּלֵטָה וְאֶרְבָּא

לְשִׁמְנוֹ שֶׁבֶת

הַס"ד, אֲדִיוֹן רכ"ח

מחשש חמץ, מן הראוי שיהדרו את החג בבגדים נשירים ונקיים.

התחכמות הלכתית זו הועילה, ולמרבה הפלא הסכימו האחים הקדושים לקבל את מתנת הגביר. הן בכל הנוגע להדור מצוה, שונים הדברים.

הכל הביטו בקנאה בגביר העירה, בעת שמסר בדחילו ורחימו שני מעילי שיראין וקרים לידי האחים הקדושים, שלבשו את הבגדים בהירות והחלו לעשות את דרכם החוצה מהעיר.

מאות זוגות עינים מצעפות הביטו בגעגועים אחר דמיות ההוד המתרחקות לאטן אל השדות. מי יתן ונוצה לבקור נוסף של צדיקים אלו... מלמלו הכל.

"אך אני", המשיך הזקן בספרו: "לא יכלתי להפריד מצדיקים אלו, ועקבתי אחריהם גם לאחר שיצאו מהעיר.

הלכו שני האחים, כאן, על שפת הנהר, והנה שומע אני את האחד אומר לאחיו: 'הנה, לבושים אֲנִי בְּבגָדִים חֲדָשִׁים, בְּגָדִים נְאִים אֵלוֹ עֲלוּלִים חֲלִילָה לְגֵרֵם לָנוּ לְבֹא לִידֵי גְאוּהָ וְגִסוּת רוח, ה' ישמרנו.

והרי לאמתו של דבר, יודעים אנו את מה ערכנו ופחיתות נפשנו. עלינו לבטל את רשמם של הבגדים שקבלנו שלא כדיו...'

ומדי דברם, סטו האחים מהדרך הכבושה ופנו לבצה הסמוכה, ממש כאן - במקום בו עומד הרבי...'

כך בוססו האחים הקדושים בתוך הבצה, עד שלא נותר זכר לבגדיהם הנאים והמהדרים.

רק לאחר מכן המשיכו השנים בדרךם בשלוה, סים הלישיש את ספורו.

נענה הצדיק הקדוש מקוזמיר ואמר: "צאו וראו מעלתה של הענוה וקדושתם של הצדיקים.

מאז ועד היום חלפו עשרות שנים, ועדין, קדשה מיוחדת שורה על בצה זו...".

(מתוך הספר ספיר ויהלום - להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

הגנוז בה..."

קעת כָּבֵד הַבֵּיטוֹ הַכֹּל אִישׁ בְּפָנָיו רָעוּהוּ בְּהִשְׁתַּמְּמוּת רַבָּה: סוּדָה שֶׁל הַבְּצָה?! עַל מָה מְדַבֵּר הַרְבֵּי??? אֵיזָה סוּד יִכּוֹל לְהִיטוֹט טְמוֹן בְּבָצָה אַחַת מִתוֹךְ כָּל הַבְּצוֹת הַמְּמַלְאוֹת אֶת פּוֹלִין בְּמֵאוֹת אֲלָפִים?

אך הרבי עמד על דעתו: "צאו העירה, וחסשו אצל זקני העירה, אולי ידע אחד מהם דבר מה". זמן רב עמד הצדיק בתוככי הבצה, עד שנמצא אחד מישישי העיר שיֵדע לספר את ספורו של הבצה. וכה ספר:

"צעיר לזמים הייתי, בעת שבעירנו נפוצה השמועה שהאחים הקדושים רבי אלימלך ורבי זושא נקלעו לקרבת עירנו במהלך גלותם.

הדריכות וההתרגשות הרגשו באויר.

כל צמד עניים שהתקרב לעיר נבדק בשבע עינים; לא היו ימים טובים לקבצני הדרכים כאותם ימים...

לבסוף הסגיר האור שהבהיק מפניהם של האחים הקדושים את זהותם.

כל בני העיר נקבצו ונאוו, אנשים נשים וטף, איש לא נותר מאחור.

הכל הקיפו בהתרגשות את שני הצדיקים, ובקשו לזכות לברכה, לנתנת יד או למצער, למבט.

איש לא בא בידים ריקות.

סכומי כסף אגדיים הרעפו עליהם, עגלות מלאות במעדני מלכים ומתנות יקרות לרב, אך האחים לא אבו לקבל מתת יד בשום אופן, ובקשי רב הסכימו לקחת מעט מזון כצידה לדרך, וכמה פרוטות להמשך דרכם.

היה זה גביר העירה, ששוב התמזל מזלו, והוא היה היחיד שהצליל להעניק מנכסיו לצדיקים המפרסמים.

'הן חג הפסח קרב ובא, ומלבושי רבותינו אינם ראויים לפסח, יש לחשש שמא דבק בהם חמץ', אמר.

'יש בידי מלבושי כבוד חדשים ונקיים ונקיים לחלוטין

האחים הקדושים בתוך הבצה

ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הפנים ולא יכלו ותיה הפנים באדם ובבהמה (ח, יד).

דורש היה הסבא קדישא רבי משלם וזשא מאניפולי זכותו יגן עלינו, את דברי רש"י הקדוש שבאר את הפסוק (שמות ח יד) 'ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הפנים ולא יכלו' - 'שאיין השד שולט על בריה פחותה מפשעוה'.

פאשר יהודי מתהלך בענוה ובשפלות, וחס כ"בריה פחותה מפשעוה", אין מדת הדין יכולה לשלט בו...

אמרה זו שאמר הרבי רבי וזשא, היא בבחינת 'הוא היה אומר', ומפרסם הוא הדבר שרבי וזשא התיחד במיוחד במדת הענוה והשפלות בין צדיקי עולם.

ובענין זה ספר הרב הקדוש רבי ישראל ממודין ז"ל זיע"א על בקורו של זקנו הרב הקדוש רבי יחזקאל מקוזמיר זיע"א בראחוב:

באחד הימים יצא לטייל על גדת נהר ה'ויסלה'. צעד הצדיק עם מלוויו, ולפתע דרקה רגלו בתוך בצה...

למרבה הפלא, לא נסוג הצדיק לאחוריו.

במקום לצאת מהבצה וללכת בדרך אחרת, המשיך לבוסס בתוך הבצה.

לא בצה עמקה היתה זו ולא מספנת, אך רחבה דיה ללכלך פראוי את כל העובר בה מראשו ועד למתניו.

חרדה הבצה מפני הצדיק הקדוש מקוזמיר המבוסס בה, אך את תפקידה עשתה פראוי, וזכות גדולה זכו רגבי הבץ אותה שעה - לדבק בבגדי קדשו של הצדיק הקדוש מקוזמיר, בנעליו ובגרביה, ובשולי אדרתו...

אך הצדיק ממשיך ללכת, ואינו מראה סימני יציאה מהבצה הגדולה, לתמהון כל המלוים.

לאחר זמן רב, פנה הרבי לסובביו, ואמר: "איני זו מכאן עד שלא תפתרו לי את סוד הבצה ואת

חידון אבדנות - נושא פרסים באיזה הקשר מזכרים גמלים בפרשתנו?

פתרון החידה - פרשת בראשית:

ש. למרות שהמילה פרי מוזכרת מספר פעמים בפרשה זאת, מהו הפרי היחיד ששמו מוזכר בה?

ת. התאנה היא היחידה ששמה מופיע בפירוש בפרשה (בראשית ג, ז)

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת בראשית:

ה' נחמן דוד אליאס מחיפה.

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה אי"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר".

את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני

למספר פקס: 077-470-26-81

או למייל: magdenot@gmail.com

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון. בראש הדף לציין "עבור חידון לנוער".

